

Arrest

nr. 131 005 van 8 oktober 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Stad ANTWERPEN, vertegenwoordigd door de burgemeester.

DE VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 1 juli 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de burgemeester van de stad Antwerpen van 30 mei 2013 houdende de niet inoverwegingname van een aanvraag op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 30 mei 2013.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 juni 2014 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 4 juli 2014.

Gelet op de beschikking van 18 augustus 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 september 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat V. HENRION verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden bestuurshandeling betreft de beslissing van de burgemeester van de stad Antwerpen van 30 mei 2013 houdende de niet inoverwegingname van een aanvraag op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 30 mei 2013.

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In een eerste en enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van de artikelen 62, 51/4 en 9bis van de vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht.

2.2 Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet aan de partijen bij beschikking de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* werd het volgende gesteld:

“De bestreden beslissing betreft een beslissing waarbij de aanvraag van de verzoekende partij om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet zonder voorwerp wordt verklaard, gezien de verzoekende partij niet werkelijk op het door haar opgegeven adres woont.

Het eerste onderdeel van het enig middel heeft betrekking op de in voornoemd artikel 9bis vermelde buitengewone omstandigheden. Gezien de bestreden beslissing geen uitstaans heeft met buitengewone omstandigheden, is dit onderdeel van het middel onontvankelijk.

In een tweede onderdeel stelt de verzoekende partij dat de bestreden beslissing niet afdoende gemotiveerd is, dat de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet geschonden zijn en dat een manifeste beoordelingsfout werd begaan. Zij stelt dat zij op 16 november 2010 effectief op het betrokken adres woonde, dat de woonstcontroles niet bij de bestreden beslissing gevoegd zijn en dat niet kan geconcludeerd worden dat ze daadwerkelijk zijn gebeurd. De Raad wijst erop dat uit de bestreden beslissing blijkt dat op 12 en 14 maart 2013 woonstcontroles werden uitgevoerd, en dat dit beantwoordt aan de gegevens die blijken uit het administratief dossier. De verzoekende partij heeft de mogelijkheid inzage te vragen van dit dossier en dit zelf na te gaan. Daarnaast ziet de Raad niet in op welke manier het feit dat de verzoekende partij in 2010 op het betrokken adres zou wonen in enige mate relevant zou zijn voor een aanvraag ingediend op 28 januari 2013 en woonstcontroles uitgevoerd in maart 2013. De verzoekende partij maakt dan ook niet aannemelijk dat een schending van de formele of materiële motiveringsplicht, of een manifeste beoordelingsfout zou voorliggen.

In een derde onderdeel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 51/4 van de vreemdelingenwet en stelt zij dat de bestreden beslissing, die in het Nederlands werd genomen, in het Frans diende te worden genomen. De Raad wijst er echter op dat de bestreden beslissing niet genomen werd door de gemachtigde van de staatssecretaris als centrale dienst, maar een beslissing genomen door de stad Antwerpen na woonstcontrole, waartoe zij als gemeentebestuur bevoegd is. De stad Antwerpen is een plaatselijke dienst, gelegen in het Nederlandse taalgebied, en gebruikt overeenkomstig artikel 12, eerste lid van de wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken uitsluitend de taal van zijn gebied voor zijn betrekkingen met de particulieren, zijnde het Nederlands. Zodoende is de bestreden beslissing in de correcte taal genomen. Het betoog van de verzoekende partij kan hieraan geen afbreuk doen.

De verzoekende partij haalt in haar enig middel nog een aantal beginselen van behoorlijk bestuur aan, maar betreft deze niet in haar uiteenzetting, zodat het enig middel in deze mate onontvankelijk is.

Het enig middel lijkt, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.”

2.3. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog haar visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224 092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

2.4. Op 4 juli 2014 dient de verzoekende partij een vraag tot horen in. Ter terechtzitting van 9 september 2014, alwaar de verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de in de beschikking van 23 juni 2014 opgenomen grond, wordt het volgende gesteld:

“Adv VzP stelt een andere advocaat te zijn opgevolgd en verschijnt op vraag van VzP.”

2.5. In de mate waarin de verzoekende partij op 4 juli 2014 heeft gevraagd om te worden gehoord en aldus kenbaar heeft gemaakt dat zij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen grond, maar ter terechtzitting louter stelt de zaak op te volgen en te verschijnen op vraag van de verzoekende partij, laat de Raad gelden dat de verzoekende partij op die manier niet aannemelijk maakt dat de beschikking onterecht werd genomen.

2.6. De aangevoerde schendingen van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van de artikelen 9bis, 51/4 en 62 van de vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht kunnen niet worden aangenomen.

Het middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht oktober tweeduizend veertien door:

mevr. A. DE SMET,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET